

Andante con moto.

Lise

Naar graa - - - - - nen - - - - - de

Him - - - - - me - - - - - len tru - - - - - er og vars - - - - - ler om Död gien - - - - - nem

vre - - - - - de Or - ka - - - - - ner, da ban - - - - - ker den Sei - - - - - len - - - - - des Hier - - - - - te af

Frygt, da ban - - - - - ker den Sei - - - - - len - - - - - des Hier - - - - - te af Frygt. Den

Karen.

mo - - - - - dige Söemand ei gruer, den mo - - - - - dige Söemand ei gruer; han klöver de stey - le - - - - - ste

Bølger og bølger sig Vei gien-nem Ha-vet, og sei-ler saa trygt.

2.

Lise.

Naar Jordskælvet's rædsomme Bragen,
 Med Undergang truer den rystende Boelig,
 Da styrkner Jndvaanerens isnende Blod.

Karen.

∕ Men midt under Husenes Knagen, ∕
 Han Him-lens Beskiermelse venter saa roelig
 Og Tillid til Forsynet styrker hans Mod.

3.

Lise.

Naar Modgangens Lynstraale blinker
 Og Kummerens hvædsede Pile os saare
 Da føle vi dybt deres smertende Braad.

Karen.

∕ Om Modgangens Lynstraale blinker, ∕
 Og Kummerens hvædsede Pile os saare.
 Taalmodighed sløver den smertende Braad.

4.

Lise.

Naar Skiæbnen os grusom tilvinker
 Kun Rædsler og Farer; da rinder vor Taare;
 Med Bæven vi skue den truende Lod.

Karen.

∕ Naar Haabet os smilende vinker, ∕
 Da hæves vort Hierte; da standser vor Taare;
 Da skrækkes vi ei ved den truende Lod.

Coda.

Lise
Karen

Vel-giö- - - - ren- - - de Haab! naar din Straa- - - le op- - ly- - - ser vor mör- - - ke u- - -

ba- - - ne- - de vild- - som- - me Stie; Da Sielen for Bundlö- - se Afgrund ei gy- - ser, og

Fo- den med Tryghed den vandrer for- - bie; Da Sielen for Bundlö- - se Afgrund ei gy- - ser, og

Fo- den med Tryghed den van- - - - - drer for- - bie.